

NR. 11, IULIE

Mozaic

Moisil

ISSN 2734 - 7486, ISSN-L 2734 - 7486

Diversitate

Cuprins

- 5 DIVERSITATE
- 7 CHIMIA CURCUBEULUI DIN SOLUȚII
- 9 DIVERSITATEA GÂNDURILOR
- 10 LIVE AND LET LIVE!
- 11 CULTURA EUROPEANĂ
- 12 RELIGIA SHINTO
- 13 FEMEI ÎN ȘTIINȚĂ
- 14 ALEXANDRA FOGARASSY, ARTIST ÎN MOISIL
- 16 FRUMUSEȚEA (DEZ)VĂLUITOARE A DIVERSITĂȚII
- 18 DIALOG
- 19 CEA MAI FRUMOASĂ
- 20 RESPIRO POETIC
- 21 THEODOR AMAN

REDACTOR ȘEF:
ALEXANDRA DRAGOMIRESCU

E-MAIL:
revista.cngm@gmail.com

REDACTORI:
ANDREEA BUNEA
AURA ANDRICI
ADRIAN MANU

COPERTA:
DANIEL GHINDEA

DANIEL GHINDEA

Diversitate

„Ghilgameș, deschizând gura, îi spuse lui Enkidu: Cine poate oare, prietene, să ajungă până la Cer? Doar zeii singuri și soarele domnesc acolo-n veșnicie, dar zilele muritorilor rămân numărate! Orice ar face oamenii, totu-i ca suflarea vântului!”

De fiecare dată când predau „Epopoea lui Ghilgameș” la Literatură universală îmi aduc aminte de profesorul meu din facultate, datorită căruia acest text a devenit pentru mine o revelație. De fapt, toate orele pe care le susținea el erau fascinante, era singurul profesor care avea amfiteatrul plin tot timpul pentru că veneau și studenți de la alte facultăți să îl asculte. De înțeles, avea o cultură enormă și un limbaj atât de elevat încât îl etichetai imediat ca un aristocrat, un membru al elitei. Nu avea nevoie de nicio foaie, se plimba constant printre noi... era imposibil să nu-i observi gesturile efeminate, de unde nelipsitele presupuneri... Era respectat de toți studenții pentru că toată lumea îl considera un om valoros. Chiar și colegul nostru de grupă, student și la Teologie, avea tot timpul cuvinte de laudă despre el, care alternau, din când în când, cu manifestări sincere de compasiune. Se pare că în viața profesorului nostru au existat și momente mai triste, de neîmplinire afectivă.

Dacă la acel curs mergeam de plăcere, la altul o făceam strict din cauza prezenței... Erau vorbe pe care le scriam pe hârtie, altele se pierdeau... La examen toată lumea a luat note foarte mari, cu excepția unei colege care a luat 5. Când s-a dus să discute despre lucrare, răspunsul a fost scurt: „Nu vezi ce nume ai?”... Un nume cu rezonanțe unguerești, moștenit de la un bunic din partea tatălui... A fost șocant, a fost demult, într-o perioadă în care nu se vorbea deschis despre discriminare.... Cu toate că unii îl considerau „de gașcă” pentru că ne-a lăsat să plecăm de la curs o dată, cu toate că era un conservator (credea sincer în românul tradițional, verde, imagine care rezona cu unii colegi), nu era un profesor apreciat...

În final, dincolo de prejudecăți legate de etnie... de orientare... totu-i ca „suflarea vântului”... Nimeni nu poate ajunge până la Cer, fiind în viață, pentru că nimeni nu e perfect, e doar o față a diversității.

Alexandra Dragomirescu

Chimia curcubeului din soluții

Pentru a putea înțelege natura în toată complexitatea ei, se impune studiul acesteia din perspectiva mai multor științe, printre care chimia, fizica, biologia, geografia și geologia. În ansamblul acestora, chimia prezintă particularitatea de a studia nu doar compușii naturali și transformările acestora, ci și numărul tot mai mare de substanțe obținute pe cale experimentală și utilizate la scară largă în diverse domenii. Chimistul își propune să înțeleagă natura, să o protejeze și să sintetizeze compuși utili, valorificând materii prime naturale.

Acizii și bazele sunt două clase de substanțe importante în chimie. Reacțiile acido-bazice sunt întâlnite în viața cotidiană, în industrie sau în agricultură, în procesele biochimice din organismul uman. Anumite băuturi răcoritoare, sucurile de fructe, oțetul au gust acru; spunem că sunt acide. Soluția de sodă caustică utilizată la prepararea săpunului este leșioasă; spunem că este bazică sau alcalină. Apa pură nu este nici acidă, nici bazică, ea este neutră. Sunt soluții cu caracter acid: sucul de lămâie, oțetul, sucul gastric, laptele, cafeaua, soluția de înălbire a rufelor, soluții anticalcar, sifonul, borșul, șamponul de păr. Prezintă caracter bazic: soda caustică, soluțiile de desfundat chiuveța, soluția de bicarbonat de sodiu, soluția de amoniac, ceaiul de gălbenele, soluția de aspirină tamponată.

Culoarea florilor este influențată de caracterul acido-bazic al solului pe care acestea cresc. Hortensiile au flori de culoare albastră într-un sol bazic și de culoare roz într-un sol acid.

Fiecare specie vegetală se dezvoltă într-un sol cu anumite caracteristici. Cartofii, căpșunile, vița de vie sau grâul preferă solul acid, în timp ce lavanda, crinii, iasomia, fagul, lalele, zambilele preferă solul slab alcalin. Când albina înțeapă, aceasta injectează în piele un lichid cu caracter acid. Acesta poate fi neutralizat prin tamponare cu o loțiune care conține carbonat de zinc sau bicarbonat de sodiu. Înțepătura de viespe este alcalină și trebuie neutralizată cu oțet.

Caracterul acido-bazic al unei soluții se poate determina cu ajutorul indicatorilor acido-bazici. Indicatorii acido-bazici sunt substanțe organice care își schimbă culoarea în funcție de caracterul soluției. În laboratorul de chimie, turnesolul, metiloranjul și fenolftaleina sunt indicatorii cei mai folosiți pentru determinarea caracterului acido-bazic al unei soluții. Multe substanțe naturale sunt indicatori acido-bazici. De exemplu, varza roșie și fructele de pădure conțin astfel de substanțe.

Întrucât este vacanță și ai timp liber, îți poți surprinde prietenii preparând singur un indicator acido-bazic natural din varză roșie, urmând modul de lucru prezentat în tutorialul următor, de pe canalul de YouTube: *In joaca*. Apasă butonul următor pentru a putea vedea tutorialul.

Folosind indicatorul menționat mai sus poți testa, singur sau alături de prieteni, caracterul acido-bazic pentru soluțiile pe care le-ai întâlnit în acest text sau pentru alte soluții utilizate în viața cotidiană.

Iuliana Costeniuc

Diversitatea gândurilor

Ce este gândul?

Oamenii îl pot percepe într-un mod diferit, îl pot asocia sau imagina în funcție de propria viziune. Conform definiției date de specialiști, gândul reprezintă un rezultat al procesului de gândire, o idee, o convingere, o părere sau o dorință. Acesta are o importanță aparte, dat fiind faptul că fiecare realizare, fiecare împlinire pornește de la un gând. El este începutul dezvoltării și al schimbării.

Gândurile sunt pe cât de complexe, pe atât de diverse. Acestea ne influențează zilnic emoțional, iar numărul lor este uneori copleșitor. Conform studiilor realizate de „National Science Foundation”, o persoană obișnuită, cu educație medie, are între 12.000 și 60.000 de gânduri pe zi. Dacă acestea ar fi unele pozitive, aducătoare de bucurie și de liniște, existența lor nu ar fi o problemă, ci din contră, un dar. Însă, adevărul este că deseori suntem asaltați de gânduri negative, bazate pe teamă, griji și supărare. Negativitatea are un impact puternic asupra creierului, iar capacitatea noastră de a o controla este importantă pentru sănătatea noastră fizică și mentală.

Există diferite metode prin care putem schimba modul în care gândim. Spre exemplu, gândurile noastre nu ne oferă întotdeauna

o viziune adevărată, astfel că nu putem avea mereu încredere în ele. Acestea apar deseori ca urmare a convingerilor noastre, fiind bazate pe opinii, nu pe fapte. Nu gândurile sunt cele care ne controlează, ci noi suntem cei care le selectăm!

Totuși, putem transforma o idee negativă într-una pozitivă, având libertatea de a alege ceea ce ne dorim. Chiar dacă inițial procesul poate părea dificil, rezultatul este unul satisfăcător.

Norman Vincent Peale, un ministru și autor american, zicea: „Schimbă-ți gândurile și-ți vei schimba lumea!”. Această afirmație pune în evidență tocmai importanța modului în care gândim și sugerează diversitatea gândurilor, a structurii și a scopului lor.

Paleta largă și colorată a cugetărilor reprezintă o oglindire a lumii exterioare, un ținut lăuntric pe care noi îl organizăm și îl înfrumusețăm. Sădind valori morale, precum iubirea, generozitatea și bunătatea, putem crea o lume așa cum ne dorim. Fiind deschiși către fluxul stării de bine, atragem în viața noastră lucruri pozitive.

Putem învăța din greșelile trecutului și putem începe o viață plină de bucurii oricând! Depinde doar de noi!

Ruxandra Iacobescu

Live and Let Live!

Diversity is not an easy thing. Actually, it is neither light, nor comfortable.

Diversity and uniqueness go hand in hand and both of them require strength, responsibility and courage to be lived properly and fully.

I am part of a generation who were constantly pushed, almost coerced, to conform, to stay in line, to think like the others, behave like the others, speak like the others, dress like the others. Most of us, or, possibly, only several of us, struggled in different ways to protect, preserve and develop our uniqueness, defend it and nourish it; we succeeded and finally some of us got thorough it sane and happy.

Never before have I thought that I will witness it again in my life! Cliques, parties, clubs, groups, bands, gangs, followers, subscribers, fraternities, sororities, minorities, majorities, you name it, long to belong. Their main goals have become to think like the others, behave like the others, speak like the others, dress like the others.

Even without tackling the religious side of the matter, every person is unique. I honestly hope nobody has any doubts about it. But to accept my uniqueness requires strength to face criticism, courage to face loneliness and isolation, and responsibility to act on it. But what if it endangers my happiness? Should I be happy in my way or to be happy in the ways of the others?

Personally, I think that the only way a person nowadays can manage to answer to this question in a personal, meaningful and

productive way is through culture. Not the one for exams, not the one through the internet or quotations, but a culture consumed, savoured and internalised, most of all.

Let's say that one managed to find one's voice, one's path, one's worth. Let's take, for example, Steve Jobs with all his fame, fortune, achievements and success; was he really happy? Here comes the diversity of the others.

One's happiness can never be complete without the happiness of the others, in spite of all the superiority, pride and self sufficiency that may mistakenly be considered part of the recipe. Not to mention that even if for phrasing's sake we use the pronouns "the one" and "the others"; in experience it is actually the one and the one and the one... The term "the others" is already another label.

For the sake of the argument, let's say that one managed to accept oneself and all the ones around and be happy about it. It is still not enough: the final challenge- mostly overlooked, but painfully actual- is to make the others let "the one" be "the one".

Change is, in truth, the constant of one's life, but it should affect neither the diversity of the world, nor the uniqueness of the individual.

To live, let live and be allowed to live.

As I said, diversity is not an easy thing to acknowledge, to accept or to work with. It is much easier, faster, more comfortable and more productive to categorise, label and adhere to groups. Am I not right?

Iulia Perju

Cultura europeană

Cultura este influențată de foarte mulți factori: geografia locului de origine, contactul cu alte culturi și momentul istoric al începerii formării ei. Astfel, deoarece Europa este cu desăvârșire un continent al diversității, când vine vorba de aceste criterii, există, evident o diversitate culturală. Este de ajuns să facem o călătorie imaginară printre culturile marilor zone europene: Peninsula Balcanică, Scandinavia, Marea Britanie și zona latin-mediteraneeană pentru a observa acest lucru.

Cum arată, prin urmare, ceea ce numim „cultură europeană”?

Astăzi, totul urmează trendul globalizării. Din păcate, în ultimii ani, unii oameni nu au mai apreciat cultura pe care ne-au lăsat-o bunicii, străbunicii și strămoșii noștri. Din această cauză, multe dintre tradițiile unice în lume vor fi pierdute. De fapt, nu se știe câte altele au fost deja uitate, câte meșteșuguri sau obiceiuri am pierdut din cauza nepăsării față de trecut.

DANIEL GHINDEA

În opinia mea, este important să învățăm, să citim și să promovăm mai mult studiul propriei culturi, fie ea locală, regională sau națională

Ca să răspund la întrebare, toate țările care nu își vor proteja patrimoniului, pentru a putea fi apreciat de întreaga lume, vor pierde cursa păstrării propriei pagini de istorie, cursă în care doar câțiva vor dăinui în timp...

Așadar, chiar dacă diversitatea face ca lumea să fie mereu o nouă aventură pentru cei ce sunt curioși, nu trebuie să uităm cine suntem.

Zilnic, putem afla câte ceva nou despre minunățiile culturilor altor locuri și, în același timp, putem contribui la păstrarea culturii noastre.

Trebuie să profităm de poziționarea României pe harta Europei, la granița dintre lumi, pentru a vedea importanța diversității culturale ce poate crea o lume mai frumoasă!

Mihnea Costin Gușiță

Religia Shinto

Shinto este o religie originară din Japonia. Este diferită de majoritatea religiilor din ziua de astăzi prin ritualurile și credințele ei. Aceasta se bazează pe existența unor zei sau spirite (kami), fiind parte din existența tuturor lucrurilor. Mai exact, se concentrează pe trăirea în armonie cu aceste entități și natura. Această religie nu are un anumit set de reguli morale, dar are anumite practici care au scopul de a venera kamii și construcții special făcute pentru aceștia.

Traducerea lui kami ca spirite sau zei, nu este una foarte corectă. Aceștia nu sunt diferiți de sufletul omului la un nivel metafizic, fiind posibil pentru oameni să se transforme în kami. Ei nu sunt nemuritori, atotputernici sau atotcunoscători, se crede că sunt capabili de fapte atât rele, cât și bune. Unii kami sunt venerați în mai multe locuri.

În Shinto, se crede că există trei lumi: Takama-no-hara, unde trăiesc kamii, Utsushi-yo, lumea noastră, și Yomotsu-kuni, unde stau spiritele murdare. Shinto nu se concentrează pe viața de apoi, dar se crede că o să trăim tot aici după moarte. În mitul creării universului al religiei Shinto, lumea a fost un rezultat al separării lumini și purității (ame) de elemente grele (tsuchi, pământul). Așadar, au apărut trei kami diferiți: Amenominakanushi, Takamimusuhi no Mikoto și Kamimusuhi no Mikoto.

Anumite practici Shinto se bazează pe curățarea necuratului (kegare). Oamenii sunt văzuți ca fundamental puri, kegare fiind o condiție temporară care poate fi corectată prin a ajunge la harae (puritate). Misogi este ceremonia de purificare, care include sare, apă sărată sau apă dulce. Scufundarea în mare este considerată cea mai bună metodă de a atinge harae.

La fârșitul celui de Al Doilea Război Mondial, Shinto s-a concentrat pe naționalism, ceea ce le-a atras atenția criticilor și celor din afara țării. În secolul XXI, Shinto a fost reprezentată ca o formă de spiritualism centrat pe natură. Templele unde kamii sunt venerați se numesc jinja. Preoții sunt cunoscuți ca Kannushi, însemnând „proprietarul lui kami”. Preoții trebuie să aibă grijă de temple. De multe ori au și alte slujbe, servind ca kannushi doar pentru anumite ocazii. Preoții sunt ajutați de jinja miko. Acestea sunt femei. Cel mai important rol al lor este în dansul Kagura. Femeile miko primesc respectul comunității și învață multe abilități folositoare.

Kagura este dansul și muzica kamilor, despre care se crede că le calmează.

Religia Shinto îi oferă naturii o nouă importanță adăugându-i un spirit, astfel devenind mai mult decât o sursă de resurse pe care să o exploatăm, ci o ființă cu nevoi și dorințe.

Ioana Becheș

Femei în știință

Probabil că ați observat deja că în spațiul public nu sunt menționate multe femei care au o carieră importantă în diverse domenii. Aflăm informații despre atât de mulți conducători, atât de mulți inventatori bărbați, dar prezențele feminine în știință sunt aproape uitate.

Astăzi o să vreau să prezint câteva dintre aceste femei, cărora li s-au pus piedici în carieră, dar care au făcut tot ce au putut pentru a-și îndeplini scopul. Unele dintre ele au reușit și sunt sigură că ar însemna mult pentru fetele din ziua de azi, dacă am învăța despre ele și la școală.

Hypatia din Alexandria s-a născut în jurul anului 370 d. Hr. A fost învățată de tatăl său, încă de mică, matematică și fizică. Hypatia și-a dorit în cele din urmă să își publice propriile sale studii, având chiar un număr de studenți cărora le preda. Din păcate, datorită acestor studii și-a pus viața în pericol.

Ada Byron, Lady Lovelace, a trăit între 1815-1852 și a fost primul programator de calculatoare din lume. Ea a propus o „mașinărie de analiză” capabilă să calculeze numerele Bernoulli.

Barbara McClintock a cercetat între 1940 și 1950 regularizarea genetică, lucrând pe germenii de porumb și arătând că genele pot trece de la un cromozom la altul. În acea perioadă, munca Barbarei era atât de avansată față de timpul în care trăia, încât nimeni nu a crezut că ceea ce

spune este adevărat, fiind luată în serios abia mai târziu. După 30 de ani, a primit premiul Nobel pentru Medicină.

Dacă nu ar fi fost Rosalind Franklin, probabil că nu am fi aflat astăzi la fel de multe informații despre structura pe care o are ADN-ul. Din păcate, descoperirile ei au fost umbrite de Watson și Crick, care au primit premiul Nobel pentru Medicină, în 1962. Însă, fără munca detaliată a Rosalindei Franklin în laborator și fără analizele ei, descoperirea nu ar fi putut fi posibilă, astfel, cei doi nu și-ar fi putut publica lucrarea.

Bineînțeles, sunt mult mai multe personalități feminine remarcabile decât cele enumerate mai sus și ține de datoria noastră să le apreciem munca și să le considerăm un exemplu de urmat.

Angela Ioana Stanciu

Alexandra Fogarassy, artist în Moșil

Numărul de față al revistei „Mozaic” o prezintă pe Alexandra Fogarassy, elevă la profilul Filologie.

Lucrările ei se remarcă printr-o manieră compozițională bazată pe o viziune profundă, îmbinată cu studiul operelor artiștilor mai mult sau mai puțin cunoscuți de cei care îi privesc lucrările. Despre Alexandra vă pot spune că are aproape 16 ani, iar pasiunea ei pentru desen a apărut de când era la grădiniță.

„Mama mea, oricând avea ocazia, mă învăța cum să colorez fără să depășesc conturul sau cum să desenez o casă și tot felul de alte lucruri din sfera artistică. Însă, dorința de a continua în domeniul artei a apărut acum 3-4 ani. Îmi place foarte mult să mă inspir din lucrările altor artiști renumiți și lucrul pe care îl folosesc cel mai des în lucrările mele este „contrastul” sau diferența mare dintre elementele compoziției. De exemplu, iau un personaj din creațiile lui Leonardo da Vinci și îl introduc în compoziție pe lângă un element modern, cum ar fi o clădire spectaculoasă, diferite forme geometrice sau culori aprinse. De asemenea, pentru mine sunt foarte importante și tehnicile pe care le abordez în conturarea lucrării, alegând cât mai multe dintre acestea, pentru a reda textura lucrării.

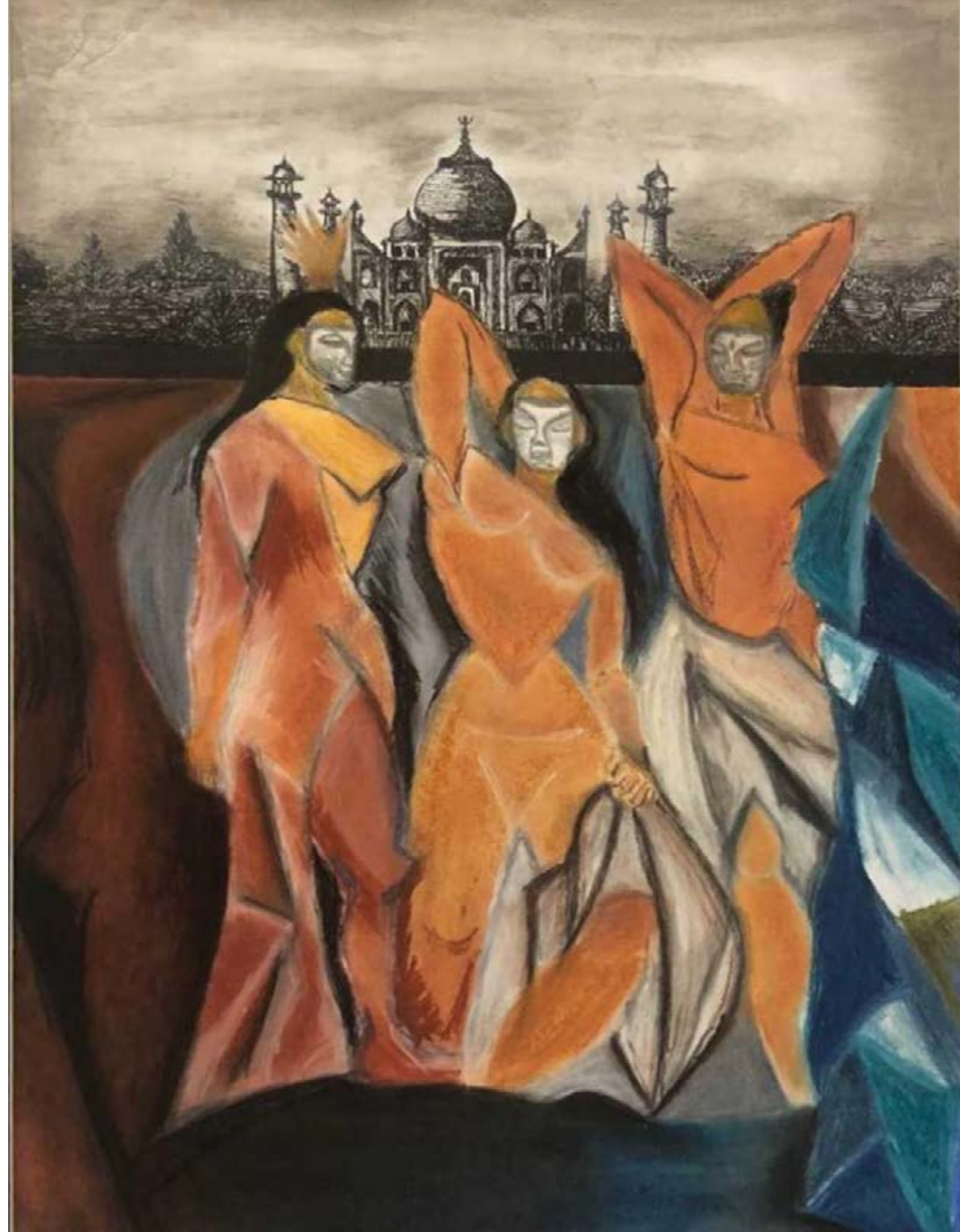
Nu pot spune că am un pictor preferat, dar mă regăsesc în lucrările lui Salvador Dali și îmi place profunzimea tablourilor lui, însă abordate diferit, în așa fel încât fiecare om să înțeleagă și să vadă altceva. Atunci când îmi propun să realizez o lucrare mă gândesc la ce mi-ar fi plăcut să văd într-o expoziție și ce elemente ar avea tablourile care mi-ar atrage atenția, iar cele

mai multe idei, care sunt și cele mai bune, îmi vin în timp ce creez tabloul.

Consider că educația plastică este foarte importantă în programa elevilor fiindcă ne dezvoltă simțul estetic, este o metodă foarte bună de a ne relaxa și îi poate ajuta și pe alții să își descopere pasiunea pentru desen.”

Andreea Bunea

Frumusețea (dez)văluitoare a diversității

Multe feluri de mâncăruri pe masă înseamnă să vrei să le încerci pe toate care-ți fac cu ochiul. Să nu știi din care să guști prima dată, să te-ncerce o nouă senzație la privirea fiecăruia, la mirosul fiecăruia. Și să simți un curcubeu pe cerul gurii cu fiecare nou gust simțit, cu fiecare aromă prezentă, cu fiecare culoare gastronomic-îmbietoare. Înseamnă că după căpșuna cu frișcă poți să vrei să revii la sărățelele cu mac ori chimen sau să treci la amandină. Toată etalarea festivă de sub nasul tău produce bucurie, căci poți experimenta mai multe feluri de „fericire”.

Multe peisaje, multe locuri de văzut, multe destinații de vacanță pe care le poți avea înseamnă, în primă instanță, o plăcere imaginativă a trăirii din viitor. O să-mi placă să văd Mediterana spaniolă, Alpii elvețieni, oceanul francezesc sau delta românească. Voi simți aerul răcoros de munte sau răceala apei oceanului, voi inspira vapori salini sau voi auzi bățiile din aripi ale pelicanului. Posibilitatea alegerii a ceea ce voi experimenta îmi conferă plăcere, prin simpla ei potențialitate. A ști că pot să merg în oricare dintre aceste locuri este ca și cum aș merge câte puțin în fiecare, chiar dacă doar cu gândul.

Multe chipuri și suflete umane pe care le întâlnesc și pe care le pot descoperi sau cu care mă pot împrieteni înseamnă o deschidere, o lărgire a orizontului. Fiecare om pe care am șansa să-l cunosc îmi poate fi o oglindă, deci a întâlni cât mai mulți oameni înseamnă a descoperi cât mai multe lucruri despre mine.

De asemenea, fiecare ființare a celuilalt îmi poate dezvălui o nouă manieră de a fi, de a privi și de a simți lucrurile, de a acționa și de a reflecta asupra lor. Cunoașterea obținută prin toate acestea este ceea ce ne dezvoltă, ne crește, ne împlinește. Este hrana minții noastre, este combustibilul care ne propulsează către o viață mai bună.

Dar diversitatea învăluie. Limitarea minții noastre, inerentă condiției umane, ne împiedică să ne bucurăm de „marea diversitate”.

Poate paradoxal, diversitatea e frumoasă până nu e „prea diversă”. Ne-ar dezamăgi profund să ajungem la un restaurant select și să ni se servească tuturor mușchiuleț de vită cu sparanghel tras în unt – oricât de îmbietor ar suna pentru unii dintre noi. Ne place să putem deschide meniul și să ne putem gândi ce ne-ar aduce mai mare plăcere gastronomică, lăsându-ne papilele gustative să zburde imaginativ pe fiecare fel

de mâncare. Dar din câte feluri de mâncare să avem de ales?.. Un meniu de o sută de pagini ne va face stomacul să secrete atât de mult suc gastric încât să producă arsuri chiar înainte să putem comanda.

O studiere atentă a tuturor ofertelor de vacanță dintr-un catalog de zeci de pagini poate dura uneori zile întregi fără a ne oferi garanția că vom obține o satisfacție mai mare decât dacă am fi avut de ales numai între trei-patru oferte. La fel se întâmplă cu hainele, cu bijuteriile, cu filmele, cu muzica, cu telefoanele, cu toate obiectele pe care le folosim și cu multe altele: există un punct dincolo de care știm că sunt prea multe variante de studiat. Și-atunci trebuie să existe și un echilibru între cât de multe variante studiem și câtă satisfacție obținem de pe urma alegerii uneia dintre ele – ați putea traduce asta în „eficiență”.

Singura categorie în care lucrurile nu stau la fel e cea a oamenilor. Aici niciodată diversitatea nu e prea mare. Nu vom putea spune nicicând „nu mai vreau să cunosc și persoana aceea, cunosc deja destule”. Pentru că fiecare întâlnire cu „un altul” e un cadou-surpriză pe care viața ni-l oferă și care poate aduce bucurii și beneficii nebănuite.

Dacă studierea alegerii lucrurilor și experiențelor e întunecoasă și obositoare, întâlnirea cu oamenii e revelatoare și mulțumitoare. Oamenii sunt cel mai de preț dar oferit de natură și trebuie primit cu brațele deschise.

Diversitatea umană înseamnă, în primul rând, deschidere și ea trebuie prețuită în detrimentul celei învăluitoare, a lucrurilor.

DANIEL GHINDEA

Irina Köszegi

Dialog

— La ce te gândești?
— La nimic. Tu?
— Haide... Spune-mi la ce te gândești!
— De ce trebuie să mă gândesc la ceva? Am mintea goală, nu mă gândesc la nimic.
— Nu poți să ai mintea goală... asta ar însemna că nu ești. Suntem făcuți din gânduri.
— Asta e părerea ta. Eu nu sunt făcută din gânduri, drept urmare am mintea goală, poftim!
— Haide, te rog, lasă sofisme... de ce nu vrei să îmi spui la ce te gândești?
— Pentru că nu ai înțelege.
— Nu vreau să înțeleg.
— Atunci?
— Știu că nu te pot înțelege. Capacitatea ta de cunoaștere a realității și a ceea ce este dincolo de ea o întrece pe a mea. Dar vreau să încerc...
— Mă gândesc la iubire.
— La iubire?
— Da. Este ceva la care mă gândesc involuntar, chiar și atunci când teoretic nu mă gândesc la nimic. Problema este că iubirea din capul meu nu se suprapune cu cea pe care o văd ceilalți, de aceea nu ai înțelege...
— Te referi la romantism?
— Absolut deloc! Hai că mă și enervezi... nu îți mai spun nimic!
— Iartă-mă, te rog, știu că am o perspectivă superficială... Poți să continui să îmi spui?
— Bine... Iubirea mea e diferită de cea universală. Nu pot explica foarte bine, dar

pentru mine, iubirea este un concept care are legătură strict cu sufletul uman și nimic mai mult sau mai puțin.
Cred că iubirea este ceva pentru care sufletul tău trebuie să lupte toată viața, însă oamenii o văd ca pe ceva deja câștigat odată cu existența lor pe pământ.
— Crezi că oamenii au suflet?
— Da. Doar că ei nu știu că există. Cred că în fiecare om există cel puțin o părticică de suflet capabilă de extindere în bine sau în rău, iar iubirea este ceea ce reprezintă binele.
— Dar binele e subiectiv, la fel ca răul...
— Totul este subiectiv. Perspectiva obiectivă este o iluzie, dar asta nu înseamnă că nu putem să generalizăm.
— Iubirea ta... adică felul în care o vezi, poate fi generalizată?
— Nu...
— De ce?
— Pentru că pur și simplu nu poate fi generalizată. Omenirea nu ar fi capabilă să iubească în acest fel. Iubirea este convențională și accesibilă tuturor cu un motiv...
— Cred că înțeleg.
— Bun. Acum știi la ce mă gândeam. Ești lămurit?
— Nu pot spune că sunt, ba chiar mă aflu în mijlocul unui paradox. Vezi tu, eu nu sunt adept al metafizicii, dar simt că am un suflet...

Estera Stoica

Cea mai frumoasă

Pe ușa unei case simple, de la capătul unei străzi cam vai de ea, intră o fetiță, plângând. Aceasta trânteste ușa și se duce fugind în camera ei, lăsând ghiozdanul pe care îl purta în spate în mijlocul holului.
Se lasă să alunece pe patul ei, părul castaniu căzându-i pe fața de culoare cafenie.
— Nu mai merg niciodată la școală, spuse aceasta printre suspine.
În aceeași secundă, mama ei intră pe ușă, îngrijorată.
— Ce ai pățit, Kim?
— A-azi la ș-școală, un coleg, mi-a z-zis că sunt urâtă, doar p-pentru că arăt d-diferit, răspunse Kim, sughițând.
— Oh, Kim, nu trebuie să-i ascuți pe ei. Toți suntem frumoși în felul nostru, spuse mama pe un ton liniștitor.
„Asta sună de parcă ai zice că toți suntem urâți” gândi Kim, dar nu spuse nimic cu voce tare.
Fetița, încă supărată, ieși afară, în grădină, să ia o gură de aer. Se întinse în

iarbă printre florile mamei sale.
Ca din senin, una din ele, un trandafir, începu să vorbească:
— Vai ce frumoasă sunt! De departe cea mai frumoasă floare din această grădină!
— Nu prea cred, spuse o lelea alăturată. Eu sunt mult mai frumoasă decât tine.
— Ba nu, amândouă greșiți, grăi un crin. Eu sunt mai frumos decât voi două la un loc.
Și tot așa, până când toată grădina se luase la ceartă.
După câteva minute de zarvă, o narcisă galbenă se întoarse spre Kim.
— Tu de acolo! Spune-ne repede, care este cea mai frumoasă dintre noi? strigă aceasta.
—Ăăă... Toate sunteți frumoase, spuse fetița uimită de dialogul lor.
În acel moment și-a dat seama că mama ei îi zisese același lucru. Se pare că mama chiar avea dreptate!

Alexandru Răducanu

Respiro poetic

Viață

Râd, plângeam, aud, simt, zbor, inspir,
Vârtej, dezamăgire, vis, ceartă, calm, adiere,
Acum, atunci, mereu, aici, acolo, oriunde,
Zgomotos, îndurerată, efemer, aiurită,
surd, firavă...

Oriunde ai fi, ~~salvează-te!~~ trăiește!
Ești viață!

Aura Andrici

Diversitate

Diversitatea nu-i egală cu privirea prea banală,
Aceasta-i complexă în vederea controversă!
Uitate-te la ceva și compară cu altceva,
Hop! Ce vezi?! ... o transformare...
Simplu-i mic, chiar foarte mic.
Dar simplu lângă simplu e...
Complex, mai divers, mai ca atare!
— Cum așa?! E foarte simplu sau complex.
— De ce ? Este divers?
— Da sau nu. Cum hotărâm!
Căci divers e-o NOȚIUNE, observabilă
sau mai puțin...
Undeva ascunsă.
Totu-i la fel.Totu-i diferit.Totu-i divers!
Diversitatea e în tot,
Si totu-i în diversitate!

Mohammadi-Golhin Aria-Antonio

Viciu

Arta e artă pînă în momentul în care nu mai e
artă.
Scrii, te joci, iubești, (te) urăști
Și apoi pauză.
Dup-aia iar:
Scrii, te joci, (te) iubești, urăști,
Și apoi pauză.
În continuare:
Suferi, plângi, spargi, mângâi,
Pauză.
Citești, ador(m)i, sforăi, (te) înfofolești,
Cu pătura aia la care ții atît de mult... încât
Nu-i dai drumul.
E roasă de timp și oameni și tine,
Dar îți aduce aminte de:
.....(insert person).

Vrei înapoi, vrei să poți reciti, dar nu poți.
S-a terminat, cartea a expirat
și tu ai rămas
doar cu amintirile.
Apariție,
existență,
viciu,
dependență,
dispariție(?)
//
Și-ți dai drumul.

Alexandra Cățu

Cine (ne) ține socoteală?

îmi place să citesc.
devorez carte după carte,
capitol după capitol,
pagină după pagină,
literă după literă.

nu, cred că ador să citesc.

întorcând file de fantezie
sau romanță,
(sunt adolescentă doar; sunt îndreptățită
să sper și să visez).
îmi pare că te găsesc printre rânduri
și că tu mă găsești pe mine,
de parcă ne-am uita în oglindă.

dar nu împărțim nimic.
țară
nume
chip.
suntem diferiți,
dar la fel.

la fel de diferiți.

totuși,
dacă ne-am întâlni într-una din cărțile
mele,
(sau ale tale? ale noastre?)
am descoperi ceva nou,
ceva ce nicio oglindă nu poate reflecta,

pentru că atunci când reflexiile se împart,
se strică.

oglinzile oricum sunt plate,
plictisitoare.

dar eu sunt nouă,
tu ești nou,
și noi suntem...

...noi.

(suntem la plural, dacă vrei.
eu prefer să fim renăscuți.
sau amândouă.)

Eva Maria Cîrjan

Theodor Aman

Theodor Aman s-a născut la Câmpulung Muscel, în anul 1831, într-o familie înstărită de aromâni, tatăl său fiind macedonean, iar mama grecoaică. Despre el se poate spune că a fost primul pictor român modern care a avut studii la Paris. În anul 1864 înființează, împreună cu Gheorghe Tattarescu, Școala de Arte Frumoase din București. A fost pictor și grafician, pedagog și academician, un artist desăvârșit.

Cuvântul *aman* înseamnă îndurare în limba turcă. Fiind o persoană milostivă, care ierta datoriile, tatăl pictorului a primit porecla de Aman, care s-a transformat, apoi, în nume de familie. Astfel, legenda spune că atunci când a trebuit să aleagă numele de stradă pentru casa sa, Theodor Aman a botezat-o Strada Clemenței. Adică, strada lui Aman.

Construcția casei și a atelierului pictorului de pe Str. Clemenței nr. 8 (astăzi C.A. Rosetti) s-a încheiat în anul 1869. Casa a fost construită în stil pompeian, de arhitectul Franz Schiller, după indicațiile precise ale maestrului. Theodor Aman s-a implicat trup și suflet în construirea casei, ocupându-se de pictarea pereților și sculptarea mobilierului. Niciun detaliu nu este ales la întâmplare, totul are o semnificație, la fel cum se întâmplă și în cazul picturilor lui Aman.

Casa are 6 camere la parter, printre care se numără și atelierul artistului, construit pe două nivele. La etaj se mai afla un alt atelier, plus dormitoarele soților Aman. Atelierul, principala

încăpere, are înălțimea și lumina necesare unei astfel de camere, care este, de altfel, prima de acest gen din casa unui artist român. Lambriurile, mobilierul, chiar și soba din acest loc central al vieții și creației lui Theodor Aman sunt concepute și executate de el însuși.

Casa artistului mai servea pe lângă locuință și atelier de creație și ca spațiu de expoziție. În acele timpuri nu existau expoziții dedicate picturii în București, așa că în cadrul seratelor organizate în Casa Aman, puteau fi admirate și tablourile pictorului, care uneori își încânta oaspeții și cu recitaluri la violoncel.

În cadrul Muzeului Theodor Aman se pot vizita camerele de la parter, cu atelierul artistului, poate fi văzut mobilierul și obiecte ce i-au aparținut, laolaltă cu tablourile sale. Fiecare pictură a lui Theodor Aman merită o privire atentă, deoarece artistul nu a lăsat niciun detaliu, nicio tușă la voia întâmplării. Totul are o semnificație.

Soției sale, Ana, îi datorăm faptul că putem vizita astăzi casa pictorului, așa cum era ea. Ea a semnat un act de vânzare-cumpărare a casei cu statul român, cu condiția ca aceasta să fie transformată în muzeu. Așa că Muzeul Theodor Aman a fost deschis în anul 1908, la 17 ani de la moartea pictorului.

[Vă invit să îl vizitați!](#)

Andreea Bunea

Mozaic Moisiil

12

Știință și
tehnică

august